

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/457/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812218650
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3812218650.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: X., zastúpeného M. proti odporkyni Q., zastúpenej R., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne A., zastúpeného R., o zaplatenie sumy 373,78 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 05. apríla 2013, č.k. 15C/4/2013-123, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 21,92 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka R.. E. Z., advokáta, č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXX, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh zamietol a navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi, a to 108,09 Eur na účet R.. E. Z., advokáta, so sídlom N., R. a nahradiť trovy konania odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi 282,96 Eur, na účet R.. Y. N., advokáta advokátskej kancelárie, N., C. XX/XXXX, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Právne vec súd prvého stupňa posúdil podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 101, § 37 ods. 1, § 39 a § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona považoval súd návrh navrhovateľa za nedôvodný, a preto ho zamietol. V konaní nebolo sporné, že odporkyňa v dôsledku odsúhlasenej zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXX spísanej dňa 14.04.2005 zo strany J. v rámci schváleného úverového rámca vyčerpala celkom sumu 1.685,25 eur, pričom z titulu tohto úveru zaplatila do postúpenia pohľadávky celkom sumu 29.784,- Sk a po postúpení sumu 395 eur. Celková splatnosť celého úveru v dôsledku zosplatnenia nastala ku dňu 02.12.2008. Niet pochyb o tom, že odporkyňa a spoločnosť J. uzavreli individuálne špecifikovanú zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol veriteľ odporkyni úver na kúpu televízora vo výške 5.841,- Sk. Touto zmluvou však v ďalšom vopred nanútil konajúcej osobe - odporkyni aj iný úkon než iba ten, o ktorý mala záujem odporkyňa. Odporkyňa súčasne jedným a tým istým podpisom na predmetnej listine podpísala aj tú časť predtlač listiny, ktorá sa týka iného právneho vzťahu, a ktorý mal vzniknúť až v budúcnosti. Ak chcela odporkyňa získať úver na zakúpenie televízora, nemala na výber a musela podpísať predloženú predtlač listiny, ktorá obsahovala aj požiadavku na poskytnutie ďalšieho úveru. Podpisom zmluvy o úvere a o vydaní a používaní platobnej karty v spodnej časti zmluvy pri miniatúrnom písme zároveň vyjadrila aj súhlas s ďalšími podmienkami úveru a Sadzovníkom bez toho, aby jej uvedené bolo jasne vysvetlené a bez možnosti reálne sa oboznámiť so znením týchto podmienok. Takýto právny úkon spotrebiteľa - odporkyni obsiahnutý v inej zmluve o úvere je neplatný s poukazom na § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože odporkyňa evidentne nemala vôľu uzavrieť aj takýto úkon. Ak teda následne veriteľ J. bez osobitnej písomnej úverovej zmluvy, v ktorej by bol záväzkový vzťah bezpodmienečne individualizovaný v zmysle § 4 ods. 2 a 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, je takáto zmluva absolútne neplatná, pretože nedošlo k

dodržaniu predpísanej písomnej formy, ako to požaduje ust. § 4 ods. 1 citovaného zákona, a preto je zmluva o revolvingovom úvere, na ktorú navrhovateľ poukazuje neplatná v zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ navrhovateľ poukazoval na Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku vzhľadom na zistené okolnosti uzavretia tejto dohody, považuje súd túto dohodu a v nej obsiahnuté uznanie záväzku za absolútne neplatný právny úkon predovšetkým pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka a neplatnú pre neexistenciu slobodnej vôle na strane účastníčky dohody - odporkyňi. Súd považoval dohodu za neplatný právny úkon jednak z dôvodu nedostatku vôle na strane odporkyňi z dôvodu neplatnosti uznaného záväzku a jednak pre rozpor s dobrými mravmi, a to i pre rozpor s § 4 ods. 8 zákona č. 257/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ako takúto praktiku veriteľa označuje za nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 8 ods. 4 citovaného zákona, preto v dôsledku vznesenej námietky premlčania súd návrh zamietol predovšetkým z tohto dôvodu. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. V konaní bola úspešná odporkyňa a vedľajší účastník na strane odporkyňi. Vedľajšiemu účastníkovi vznikli trovy za právne zastupovanie právnym zástupcom R.. E. Z., pričom ide o trovy právneho zastúpenia z hodnoty sporu 373,78 eur, odmena za jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1, 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. predstavuje 28,22 eur, pričom ide o úkony - prevzatie a príprava zastúpenia 28,22 eur + režijný paušál 7,81 eur, písomné vyjadrenie z 02.01.2013 v sume 28,22 eur + režijný paušál 7,81 Eur, písomné vyjadrenie z 13.03.2013 v sume 28,22 eur, režijný paušál 7,81 eur, trovy právneho zastúpenia vzniknuté na strane vedľajšieho účastníka pre R.. E. Z. sú ako celok sú 108,09 eur. Trovy právneho zastúpenia advokáta - substitúta R.. Y. N., ktorý zastupoval aj vedľajšieho účastníka a aj odporkyňu, ide teda o trovy oboch účastníkov, avšak vzniknuté len jednému právnemu zástupcovi a tieto predstavujú odmenu za zastupovanie na pojednávaní 18.03.2013 v sume 28,22 eur, režijný paušál 7,81 Eur, spolu s DPH 73,24 eur, účasť na pojednávaní dňa 05.04. 2013 v sume 28,22 eur, režijný paušál 7,81 eur, spolu s DPH 43,24 eur, ďalej náhradu cestovného advokátskej koncipientky za cestu dňa 18.03.2013 za cestu N. - T. 240 km, základná náhrada za 1 km 0,183 eur, spotreba na 100 km 6,5 l, cena za liter paliva 1,44 eur, spolu cestovné 66,38 eur, pričom právny zástupca uplatňuje len polovicu cestovných výdavkov vzhľadom k tomu, že v predmetný deň sa zúčastnil pojednávania na Okresnom súde v T. aj v inej veci. Ďalej súd priznal náhradu za stratu času za účasť na pojednávaní 10 polhodín á 13,01 eur, spolu 130,10 eur, suma v polovici 65,05 eur, ďalej cestovné výdavky za cestu N. - T. na pojednávaní 05.04.2013 v sume 66,38 eur a náhrady za stratu času 130,10 eur, ktoré taktiež uplatňuje právny zástupca len v polovici z dôvodu účasti na pojednávaní aj v inej veci. Trovy právneho zastúpenia R.. Y. N. predstavujú potom spolu 141,48 eur a 141,48 eur. Súd prvého stupňa priznal náhradu trov vedľajšieho účastníka v sume 108,09 eur a trovy odporkyňi a vedľajšieho účastníka zastupované tým istým právnym zástupcom v sume 282,96 eur.

Proti tomuto rozsudku a to jeho výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti v zmysle § 220 O.s.p. zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 16,93 eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov. Zastával názor, že vedľajší účastník, združenie na ochranu spotrebiteľa, musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Samotné združenia majú vo svojich radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa pritom môžu podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co 26/2012 a 3Cob 259/2011. Citoval z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Zastával názor, že súd prvého stupňa nepostupoval správne, keď združeniu zastúpenému advokátom priznal náhradu trov konania, nakoľko existovali dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí, sp. zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co 91/2012. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS

78/03. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil a zaviazal navrhovateľa na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 21,92 Eur. Namietal, že združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov vstúpilo legitímne v súlade s § 93 ods. 2, 3 O.s.p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa. Spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania objektívne účelné. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 ústavy SR, v zmysle ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Argumentáciu, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí sám z podstaty existencie byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach označil za účelovú, nelogickú až absurdnú. Uviedol, že vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi na základe princípu "rovnosť zbrani". Vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy z titulu právneho zastupovania právnym zástupcom podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti navrhovateľa zaplatiť náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Rozsudok súdu prvého stupňa nebol napadnutý navrhovateľom vo výroku o zamietnutí návrhu a vo výroku o priznaní náhrady trov konania odporkyňi. V tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti nepreskúmal (§ 206 O.s.p.).

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal proti odporkyňi zaplataenia žalovanej sumy 373,78 eur s príslušenstvom. Dôvodom zamietnutia návrhu bolo premičanie žalovaného nároku.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. V danej veci bolo preto potrebné rozhodnúť o trovách konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ako to aj správne v odôvodnení rozhodnutia uviedol súd prvého stupňa.

Z napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v danej veci vyplýva, že navrhovateľom podaný návrh bol súdom prvého stupňa zamietnutý, a preto úspešnej odporkyňi patrí podľa § 142 ods. 1 O.s.p. náhrada trov konania. V dôsledku toho je povinný znášať náhradu trov konania navrhovateľ, ktoré vznikli odporkyňi, tak aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, pretože sa jednalo o konanie, do ktorého vstúpil v záujme ochrany spotrebiteľa (odporkyne), čím mu v prípade úspechu nemožno uprieť právo na náhradu trov konania. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, vo veci podal vyjadrenie (dňa 02.01.2013, 13.03.2013), ďalej právny zástupca vedľajšieho účastníka sa zúčastnil pojednávania dňa 18.03.2013 a 05.04.2013, čím mu vznikli aj hotové výdavky spojené s cestovným a právo na náhradu za stratu času.

Vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považuje za účelne vynaložené. Samotná skutočnosť, či sa vedľajší účastník dá v konaní

zastúpiť, je na voľbe samotného vedľajšieho účastníka. Toto jeho právo je dané aj Ústavou Slovenskej republiky, článok 47 ods. 2.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd prvého stupňa potom správne postupoval, keď uložil povinnosť navrhovateľovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov právneho zastúpenia. Náhrada trov konania právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka bola súdom prvého stupňa v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vyčíslená a priznaná v správnej výške.

Odvolačný súd na základe uvedeného rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 21,92 eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 249,57 eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania vedľajšieho účastníka, a preto vedľajšiemu účastníkovi by patrila náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., účinnej do 30.06.2013, vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 21,58 eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t. j. 10,79 eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu, doručené súdu prvého stupňa dňa 21.06.2013 + režijný paušál 7,81 eur 20 % DPH 3,72 eur, t. j. spolu trovy odvolacieho konania vo výške 22,32 eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka si uplatnil trovy právneho zastúpenia v nižšej sume, a to vo výške 21,92 eur, preto mu odvolací súd priznal odmenu za poskytovanie právnych služieb v takto uplatnenej výške, t. j. v sume 21,92 eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.